

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษา โรงเรียนยุพราชวิทยาลัยและโรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม

ผู้เขียน นายประสงค์ ไชยวรรณ

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. ไพรัช กาญจนการุณ	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. นิสิต พันธมิตร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมือง และนอกเขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในเขตเมืองคือผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัยจำนวน 100 คน และนอกเขตเมืองคือผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม จำนวน 100 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และ นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบแบบ ที (T-test) และ การทดสอบแบบ ไคสแควร์ (Chi-Square test)

ผลการศึกษาพบว่า

ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนในเขตเมืองมากที่สุดจะอยู่ในระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 36.00 และ นักเรียนนอกเขตเมืองมากที่สุดอยู่ในระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 53.00 และ ค่าใช้จ่ายของนักเรียนในเขตเมืองน้อยที่สุดอยู่ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และนักเรียนนอกเขตเมืองน้อยที่สุดอยู่ในระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 1.00 สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียนกวดวิชาของ นักเรียนในเขตเมืองส่วนใหญ่ต่ำกว่า 30 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.0 และ นักเรียนนอกเขตเมืองจะอยู่ในระหว่าง 31 – 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.00 สำหรับวิชาที่นักเรียนทั้งในเขตเมืองและนอกเขตเมืองเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุดในการกวดวิชาคือวิชา วิทยาศาสตร์

จากการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียนกวดวิชาของนักเรียนในเขตเมืองและนอกเขตเมือง โดย Chi – square test และ T – test พบว่าได้ผลตรงกันคือ ค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักเรียนในเขตเมืองและนอกเขตเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายถึงว่าค่าใช้จ่ายของนักเรียนในเขตเมืองสูงกว่านักเรียนนอกเขตเมืองสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียนกวดวิชาของนักเรียนในเขตเมืองและนักเรียนนอกเขตเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายถึงว่านักเรียนในเขตเมืองจะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่แตกต่างจากนักเรียนนอกเขตเมือง.

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่ารายได้/เดือนของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับอาชีพ และการศึกษาของผู้ปกครองและคู่สมรสของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับจำนวนวันที่เรียนต่อสัปดาห์ การเตรียมตัวสอบ คะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และเวลาที่ใช้ในการเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05.

Independent Study Title An Analysis of Tutoring Expenses of High School Students in Chiang Mai Province: A Case Study of Yuparajwittayalai and Sanpatongwittayakom Schools

Author Mr. Prasong Chaiwan

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr. Pairut Kanjanakaroon Chairperson

Lecturer Dr. Nisit Panthamit Member

Asst. Prof Thanet Sriwichailamphan Member

Abstract

The purpose of this study was to analyze an expenditure on tuition fees of the high school students in Chiang Mai Province. The study investigates a comparison of the expenditure on tuition fees of the high school students in the city and the expenditure on tuition fees of the high school students between in the urban and suburban areas in Chiang Mai Province. The sample in this study, collected by questionnaires with purposive sampling technique, were 100 parents of students at Yuparat Wittayalai school, and 100 parents of students at Sanpatong Wittakom school. This study employed descriptive statistics, T – test and Chi – Square test for the analysis.

The results found that the maximum of the expenditure on tuition fees for the students in the urban areas was between 5,001 – 10,000 bath per year, as percentage of 36.0% . The maximum of the expenditure on tuition fees for the students in the rural area was between 5,001 – 10,000 bath per year, as percentage of 53.0 %. The minimum expenditure on tuition fees for the students in urban area was between 15,001 – 20,000 bath per year, as percentage of 10.0 %, while the minimum expenditure on tuition fees for the students in the rural area was between 15,001 – 20,000 bath as percentage of 1.0 %. Regarding to the expenditure on transportation, the students in the urban area spent less than 30 bath, as percentage of 49.0 %, while the students in the rural area spent between

31 – 51 bath as percentage of 46.0 % Both urban and suburban students spent most, money on science subject.

Regarding to the T – test and Chi – square test, the results found that the expenditure of the students in the urban area was higher than the students in the rural area, with statistical significance at 0.05 level. However, the expenditure on transportation of students between the urban and suburban areas were found to be insignificant difference.

The results also found that the income per month of family had significantly related to parents/spouses occupation and education at 0.05 level. The expenditure on tuition fee had significantly related to a number of study days/weeks, preparation for examination, and average grade at 0.05 level. The expenditure on transportation and significantly related to distance from home to school, types of transportation, and time- use on traveling at 0.05 level.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved